

פרשת וירא

גוונים של צחוק:

בראשית י"ח, פסוק י"ב- "ותצחק שרה בקרבה לאמור, אחרי בלותי היתה לי עדנה ואדני זקן" – צחוק מופנם, פסימי וציני, המבטא כאב עמוק של אישה שאיבדה את התקווה.

כ"א, ו'- "ותאמר שרה, צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי" – צחוק משוחרר, המשתף את הזולת בחוויה, ומבטא הומור בריא של אישה שהתהפך מזלה לטובה.

כ"א, ט'- "ותרא שרה את בן הגר המצרית..מצחק" – צחוק זדוני המבטא יצריות ללא שליטה של אדם העלול לפגוע באחר.

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: הרב ארי

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.12	זמן תפילין /טלית	16.32	הדלקת נרות
8.42	סוף זמן ק"ש	16.40	מנחה א' 14.00 ב' 16.40
16.47←16.50	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.07	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	16.55	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער בביה"ס	17.26	צאת השבת

אחות תורנית- חגית קאופמן

שֵׁשׁ בֵּית
שֵׁשׁ לֵוִים

פרשת וירא

"וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֵךְ אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ, אֶת-יִצְחָק, וְלֶךְ-לְךָ, אֶל-אֶרֶץ הַמִּרְיָה; וְהַעֲלֵהוּ שָׁם, לְעֵלְהָ, עַל אֶחָד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵיךָ" (בראשית כ"ב ב')

עקדת יצחק הייתה ועודנה שאלה מוסרית – דתית לא רק ביהדות אלא גם אצל דתות אחרות, הרעיון של רצח הבן ללא כל עוררין, מעלה שאלות רבות.

סרן קירקגור, היה פילוסוף אקזיסטנציאליסט דתי, דני שחי במאה ה-19. קירקגור טען כי ישנם שלושה מעגלי חיים בעולמנו, ושלושתם ניזונים מהחברה ומצרכיה. המעגל הראשון והוא המעגל הנמוך ביותר מבחינת מוסרית הוא המעגל האסתטי, שבו מתבטאים שיקולים של הנאה ולא של מוסר ותכתיבים חברתיים. המעגל השני הוא האתי, האדם המצוי תחת מעגל זה מונע מתכתיבים חברתיים סביבתיים (אתיקה) מה נכון ומה לא. המעגל השלישי הוא שמוביל אותנו אל פרשת השבוע שלנו, פרשת וירא, הוא המעגל הדתי.

קירקגור מביא בספרו "חיל ורעדה" כדוגמה למעגל זה את הניסיון העשירי של אברהם, בתור דוגמה למעלה דתית – אמונית מושלמת. במעגל החיים הדתי מושג החובה נשמר, אך מופנה לכיוון אחר. במקום לפעול על פי קריטריונים של מוסר תבוני אוניברסלי, נדרשת חובה אחת - קיום מצוותיו של האל. דרך זו מאפשרת לאדם האתי להתמודד עם הקושי שבתחושת האשמה, שכן הצורך למלא את מצוות האל מאפשר גם חזרה בתשובה ויכולת לכפר על חטאים באמצעות מעשי צדקה. מול היכולת לכפר ולמצוא משמעות לחיים, עומדת בפני האדם הדתי בעיה אחרת, אשר מוכרת כפרדוקס האמונה, אותה הוא מעלה בעקבות "עקדת יצחק". מצד אחד ישנה האמונה הדתית, שאין עליה עוררין, ומצד שני ישנה בעיה מוסרית – אתית לרצוח את הבן.

לא לחינם כינה קירקגור את אברהם "אביר האמונה", שכן בעקבות מעשה זה, של עליה להר המוריה על מנת לעקוד את בנו, הוא משנה את חוקי המשחק המוסרי. הוא מבכר את הדת על פני המוסר, שכן על פניו נשמע כי הדת היא "המוסר החדש". לעומת ההתפעלות אצל קירקגור, נחמה ליבוביץ', בספרה עיונים בספר בראשית, מציגה זאת בהקשר היסטורי ומחזירה את הקורא לפרופורציות, והרי עבור אברהם שגדל בביתו של עובד אלילים, והיה הראשון לעבור למונותיאזם, הקרבת הבן למולך הייתה פעולה של דבקות פגאנית-דתית, ולא הייתה משהו חריג. "ואולם, עדיין יש מקום לאותו שטן, שקטרג לפני מעשה העקדה על מיעוט התמכרות מצד אברהם, לבוא שנית, ולקטרג אחרי מעשה העקדה באומרו: אמנם הוכח שלא חסרה לאברהם אבינו התמסרות והתמכרות לעשות רצון קונו, אך הן רצון וכוח להביא בניהם לקרבן היה גם לעובדי המולך, והיו עושים עובדי עבודה זרה כזאת כנודע בספרים, ומה רבותא במעשה אברהם?" ("עיונים בספר בראשית", עמ' 143)

לא מעט דעות ישנן לגבי ניסיון העקדה, נושא זה מעלה שאלות רבות מבחינה תיאולוגית ומהותית. ואם יורשה, נראה לי שרבנו בחיי מסביר זאת בדרך שיכולה להאיר את הסוגיה בצורה הטובה ביותר, לטעמי, מדוע אברהם היה אכן "אביר האמונה": "ודע, שנסיון העקדה היה ניסיון המחשבה ולא ניסיון המעשה, וכן מצאנו שסיומה של פרשת העקדה מעיד כי בפרשת העקדה אין כל ניגוד בין צווי האל לבין המוסר והמצפון האנושי, למרות שבמבט שטחי נראה כי קיימת סתירה מהותית ביניהם. כפי שמצאנו מתוך התנהגותו של אברהם בעשרת הנסיונות: כשהדבר היה קשור לאברהם באופן אישי, אברהם קיבל על עצמו את הדין ללא הרהור, מתוך אמונה ובטחון מלא בקב"ה, אולם כשמדת הדין באה להיפרע מחטאם של אנשי סדום ואבימלך, מיד התקומם אברהם נגד הענישה הקולקטיבית של מדת הדין, ואמר: חלילה לך אפילו במידת הדין להמית צדיק עם רשע, שאם כן יהיה כצדיק כרשע ותבטל הבחירה והעבודה, ותרבה הכפירה בעולם", (רבינו בחיי, בראשית, פ"ח, כ"ג).

חַיִּי אֱמִיתִי -

תַּמַּת fe jele וראובן אפרון, טרה בכפר מ'און

השבוע החדש -

ביום ראשון בערב - התכנסנו לציון יום הזיכרון לרצח ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל. ד"ר גבי ברזילי בחן את רגעי השיא - והשפל, האכזבה והאופוריה שבתולדות החברה הישראלית מימי קום המדינה ועד היום. גבי בחר דרך מקורית המתחקה אחר רגעים אלו: פס-קול השירה והזמר הקשור בציוניות ובישראליות ומבטא את הלך הרוחות ורחשי הלב. המעברים מ"הוי ארצי מולדתי- הר טרשים קרח" (שאול טשרניחובסקי), ל"אוי ארצי מולדתי- את הולכת פייפן" (אריק איינשטיין), מספרים את סיפורה של החברה הישראלית ללא פרשנות מלומדת וסובייקטיבית. ובכן מדובר במצב רוח לאומי הקרוב למאניה- דיפרסיה.. לעיתים אותו שיר ממש ובאותה מלודיה, מקבל משמעות הפוכה באופן בו בוחר הזמר להציגו, כדוגמת השיר "אין לי ארץ אחרת" (אהוד מנור) שהפך מהמנון אופטימי ל'שיר קינה', כאשר בוצע על ידי קורין אל אל, ב"ככר מלכי ישראל" (דאז), ביום השבעה למותו של יצחק רבין. היה זה ערב מרגש ומעניין עם נוכחות מכובדת. רק חבל שלא הגיעו משתתפים מתחת לגילאי +40, למרות הפרסום המסיבי. נקודה למחשבה, הן למארגנים והן לציבור..

ביום שני - זרמו אל תאי הדואר מספר דפי מידע, וביניהם - 'נוהל צמ"ד המשופץ' כשהוא מודפס על דפים ורודים. מדובר אולי ברמז למשקפיים אותם עלינו להרכיב, בשעה שאנו קוראים את התכניות עליהן נדון במוצ"ש הקרוב. התבשרנו גם על המקהלה אשר קורמת עור וגידים בניצוחו של עזרא מוריאל, ובעיקר בניצוחה הלוגיסטי של באה גל, אשר עושה עבודה מאומצת להוציא לפועל רעיון מבורך זה. למעוניינים ניתן עדיין להירשם ולהצטרף לעשרות שכבר עשו זאת, וחלקם אף יטרחו להגיע מישובי הסביבה. נקווה שלאחר שני מפגשי הנסיון (6/11,20/11) נחדש את מסורת השירה המיוחדת כל כך את קיבוצנו, כי "את המנגינה הזו אי אפשר להפסיק..."

זה הזמן - להודות שוב, לאלו המסייעים בהכנת העלון - למדווחים, למייעצים, לכותבים, למדפיסים, למפיצים, למבקרים, למשבחים.. לחיצי'ה ה'בלתי נלאית', שמופקדת על הראיונות ובכך מסייעת להוסיף צבע מקורי לעלון, ולחנן גולן שעובר על הכתוב ובוחן אותו היטב קודם ההדפסה.

יום קיבוצנו

יום הזיכרון הראשון לחברנו

יוסי אילן ז"ל

יתקיים ביום ב' כי בחשון (5.11.2012).

16:00 יציאה לבית העלמין.

לאחר מכן ניפגש במועדון לחבר לתפילת מנחה

וערבית ובסיומן שיעורים ודברים לזכרו.

קיבוץ סעד

אזכרה - יום השנה הראשון לחברנו

יקותיאל (קותי) כ"ץ ז"ל

במוצאי שבת פ' וירא בשעה 19.45 במועדון לחבר:

שיעור של הרב ארי וזכרונות על יקותיאל ז"ל

מאת המשפחה וחברים.

יציאה לבית העלמין ביום א' בשעה 6.30

(אחרי שחרית)

ציבור החברים מוזמן!

נר זיכרון -

י"ט חשון - יום פטירתו של חברנו אלי מלאכי ז"ל (תשמ"ה)

כ' חשון - יום השנה לפטירתו של חברנו יוסי אילן ז"ל (תשע"ב)

אכן, דרוש שינוי!

גם אני סבור, כרבים אחרים, שהפעם יש לשנות את דפוס ההצבעה. אין חולק על כך, שהמפד"ל – על אף שינוי השם לבית היהודי, לא זכתה לעזרת השם... אבל, כאשר בוחנים את הסיבות לירידתה – לא יזיק אם נתחשב (גם...) בעובדות! לפני שנים לא רבות, נוסתה במפד"ל שיטת זקני גלעד, בשינוי קל. הם אמרו: "לכה והייתה לנו לקצין" – ואצלנו אמרו: קצין אתה, הבה תהיה לנו לראש. אכן, אפי איתם היה קצין מוערך – וגם בן קיבוץ וגם חוזר בתשובה – ומה עוד צריך?

ב"זכות" הכתרתו לראש, נתדרדרה המפד"ל במדרון החלקלק בקפיצה גדולה מטה. אך הלקח לא נלמד והשיטה לא הוחלפה. אמנם במקום קצין מוערך, הופקד על הצאן מדען דגול – וגם רב מוכשר, מה עוד צריך? לא נבדקה האפשרות שהמועמד חזק בדרשותיו, אבל אולי לא כל כך חזק בדרישותיו...

והנה הפעם, לפי אותה המתכונת (של "כוכב נולד") מוצע לנו מועמד שעשה חיל הן כיד ימינו (תרתי משמע?) של ביבי, הן כמנכ"ל מועצת יש"ע – ובעיקר כיזם הייטק מוכשר ומועשר. ומה עוד צריך? הצד השווה בכל שלושת האישים דלעיל – כולם אנשים טובים, שהצליחו בתחום עיסוקם ועשו חיל לפני שהגיעו לפוליטיקה. צד שווה נוסף – כולם חסרי נסיון פוליטי, לכן מן הראוי היה אולי לבחור בהם כחברי כנסת מן השורה, על מנת לרכוש נסיון ולהתמקצע בתחום החדש בשבילם. אמנם פוליטיקה הפכה להיות מילה גסה במקומותינו, אבל תורה היא ולימוד היא צריכה!

המצב בוודאי מזכיר לכם את הסיפור על הרועה שבא אל הרבי בזעקה גדולה: רבי. מה לעשות? הכבשים מתות בהמוניהן! הרבי הציע פתרון – אך כמו שקורה לפעמים, זה לא עזר. חזר הרועה שוב אל הרבי בשאלה – והרבי הציע פתרון אחר, וחוזר חלילה... בפעם הרביעית שאל הרועה בדחילו ורחימו: רבי אין לך עוד רעיונות? ענה לו הרבי: רעיונות יש לי עוד הרבה, אבל האם נשאר לך עוד כבשים?...

ואם הגענו לביטוי (המושאל, במקרה זה): "תורה היא ולימוד היא צריכה" – אנסה ללבן קושי בלימוד שגרמה לי מודעה בעלוני השבת האחרונה (שקראתי בבית, כמובן...). במודעה עם תמונתו של הרב אבינר, נכתב בפירוש שיש להצביע עבור איילת שקד! תמיהתי התעוררה, כי שבוע לפני כן פורסם בשמו, שאין לאישה להתמודד כמועמדת לכנסת. הוזכר באותה הזדמנות, שבעצם נשים לא היו אמורות גם לבחור לכנסת – אבל כיום כנראה שהדבר הותר. (חבל שלא הזכיר, שהרב קוק זצ"ל אסר על השתתפות נשים בבחירות ל"ועד הלאומי" של הישוב העברי בזמן המנדט – אבל "רבני הציונות הדתית" דאז העזו להמרות את פיו וקראו לנשים להצביע). כיום, אפילו נשים חרדיות מצביעות בהמוניהן – ולפי התקשורת השמאלנית אף יש הסעות מיוחדות לנשים שהעתיקו את מקום מגוריהן לגן עדן... אך נחזור לענייננו: עלה על דעתי רעיון שאולי אין סתירה בין שני הפרסומים בשמו של הרב המכובד. מכיוון שאיילת שקד הצהירה שאינה דתית, הרי אין היא מחוייבת לפסק ההלכה האוסר על נשים להתמודד... וכך, כמו שרוב המפלגות דאגו להכניס לרשימה "דתי מחמד" – לנו תהיה (אי"ה) "חילונית מחמדת"...

חנן אולן

”משימה לאומית”

איצרת שפורסמה השבוע להורי התלמידים מטעם מנהל ביה”ס דע”ת

להורי תלמידינו היקרים - שלום רב!

מי שהקשיב הערב לחדשות, שמע או ראה 240 עולים מאתיופיה שהגיעו היום לארץ. חלק מעולים חדשים אלו “רשומים” כבר כתלמידי בית ספרנו.

וארחיב קצת יותר -

לפני מספר ימים הודיעו לי, שבקרוב מאוד נקלוט בבית ספרנו כיתת עולים שמגיעים בימים אלו לארץ מאתיופיה.

מדובר בקבוצה של כ- 600 איש השייכים לפלשמורה, שעולים בימים אלו לארץ, ומשכנים אותם במרכז קליטה בכפר הסטודנטים באיבים (ליד שדרות). 400 מתוכם הם ילדים בגיל חינוך, שישוּבּצו בבתי ספר שונים באזור. היות ובני הפלשמורה זקוקים לגיור, משבצים אותם רק בבתי ספר דתיים.

זכינו, שנבחרנו כבית הספר המתאים במועצה למשימה לאומית חשובה זו. אין ספק שמדובר באתגר גדול ומורכב, שידרוש מכולנו הרבה, אך אני משוכנע ביכולתנו לעמוד בו בכבוד (כמובן בעזרת כולם – הורים ותלמידים, ובעזרת צוות דע”ת המסור). נכון לעכשיו מדובר, שבעוד כשבוע יגיעו אלינו כ- 25 ילדים בגיל של כתה ה', ויהוו כתת אולפן עצמאית בתוך ביה”ס.

עד שזה יקרה, נשתדל ללמוד מה שאפשר בנושא, להכין את תלמידינו ואת עצמנו, ולהכין את כל מה שדרוש לכך.

אין לנו כל ניסיון בנושא, ומהפעם הקודמת שבית ספרנו קלט כיתות עולים מאתיופיה, עברו 22 שנים. אנחנו נכנסים לעומק העניין ומתחילים ללמוד אותו, אך נשמח לקבל עזרה ממומחים בתחום.

אם למישהו יש מה לתרום לנושא – ידע, רעיונות, ניסיון ועוד, הוא מוזמן בשמחה לפנות אלי בהקדם (במייל או בטלפון).

מה שחשוב הוא, שנזכור כולנו שמדובר במשימה לאומית, נתגייס במרץ (גם אם זה יהיה על חשבון דברים אחרים) נכין את הילדים למצב המורכב והמתגבר (קבלת השונה באמת, התמודדות עם ריח מוזר, משחק עם ילדים שלא מבינים עברית ועוד) ונכין את עצמנו ליום החגיגי והמיוחד בו ילדים אלו יצטרפו למשפחת דע”ת.

בעזרת ה', בעזרת כל קהילת ביה”ס, ובהשתדלות כולנו – נעשה ונצליח!

יחזקאל אַנְדָּאוּ

"מחשבות מהכיכר"

זילי זיוון שלחה למערכת 'עליט' מכתב שקיבלה מחברתה אורלי קנת, "חילוניות שמאלנית",
פצילה קהילתית מכן ימנה, שדומה כי הוא צעיר לצורך תקווה אצל כולנו.

לפני 17 שנה היינו בכיכר עם ילד בן שלש וילדה בת שנה וחצי. אמש היינו בכיכר שוב עם ילדינו שבגרו בינתיים (ואלה שבזמן הרצח עדיין לא נולדו).

כל כך הרבה קרה מאז הרצח. חיי המקצועיים קיבלו תפנית חדה לכיוון של קידום דיאלוגים בין דתיים וחילוניים, העמקה לתוך העולם של ההתחדשות היהודית, צדק חברתי, ניסיון להרבות טוב סביבנו.

התבוננתי על אלפי הצעירים מסביב וגם על שני ילדי הגדולים- האחד בוגר "הישיבה חילונית" והשנייה חניכת הישיבה בשנה זו. שני ילדים שלולא רצח רבין אולי לא היו גדלים לתוך משפחה וקהילה שעודדו אותם לדחות גיוס בשנה, לשקוע בעולמה של תורה ולשלב את הלימוד בהתנדבות אינטנסיבית באחד המקומות הקשים בחברה הישראלית - **הכיכר אמש הייתה שונה מזו שפגשנו לפני 17 שנה!**

שונה בכיוון שמאד מצא חן בעיני. רוב מוחלט לחולצות הכחולות אבל נוכחות מורגשת גם של בני עקיבא. הנאומים מזכירים את יצחק רבין האיש, אבל מדברים בעיקר על השבר החברתי והאיום על הדמוקרטיה. הדוברים המרכזיים- הרב בני לאו, הרב אבי גיטר, הרב פרומן, מזכ"ל בני עקיבא- חובשי כיפה, מייצגים את הציבור "האחר" לבאי הכיכר. אחריהם עיתונאי ערבי מנצרת- בחירה מעניינת. להוציא חיים גורי (בן 90 אוטוטו - צעיר וצלול יותר ממני...) אין שמאלנים בין הדוברים.

הצעירים סביבי, בחולצות של מרצ, הנוער העובד והשומר הצעיר, עומדים בריכוז, מקשיבים לרבנים ולעיתונאי ערבי רוב קשב, מוחאים כפיים בכל פעם שמזכירים את העובדה שבני עקיבא פה איתם בכיכר, קוראים קריאות תמיכה בכל פעם שנאמרות מילים מפורשות נגד גזענות, נגד אלימות, נגד תג מחיר, נגד תורת המלך. בדקת הדומיה הכיכר כולה משתתקת. בזמן שרואים את סרטוני ההסתה שקדמו לרצח (רבין עם כאפיה, רבין במדי אס-אס, כתובות נאצה "מוות לרבין") המבוגרים מצטמררים, הצעירים מתבוננים ומנסים לעכל - **פעם ראשונה מזה שנים, היתה תחושה שאולי אולי הופנם משהו בסיסי.**

לפי דברי הרב גיטר: רוב מוחלט של החילוניים, רוב מוחלט של הדתיים ורוב מוחלט של הערבים הם אזרחים טובים ונאמנים לארצם. אם הרוב בכל אחת מהקבוצות היה יודע להתחבר לרוב של הקבוצות האחרות וביחד לא לאפשר לקיצוניים של כל קבוצה להשתלט על סדר היום הציבורי במדינה, היינו יכולים ליצור פה מדינה נהדרת. הרב לאו אומר שחיבור כזה יכול לפנות אנרגיה לטיפול בנושאים החשובים באמת- צדק, משפט, צדקה. חיים גורי זורק את האחריות על כתפי הצעירים...

לחנה קיני
אתך באבלך במות אחיך
חנן שורצמן ז"ל
קיבוץ סעד

לרותי שליון
איתך באבלך במות אביך
סמי (שמואל) סמסון ז"ל
קיבוץ סעד

מהנצפה בחינוך

לפני כחודש וחצי קיבלתי לידי את תפקיד רכזת החינוך ומאז ב"ה אני בכל יום לומדת את התפקיד, את היקפו והאחריות שבו.

בפתיחה אני רוצה להודות לענת על שנות עשייתה ועל הליווי שהיא נותנת לי.

השנה ב"ה עלתה קבוצה גדולה של ילדים לכיתה א' דבר שגרם לנו לפתוח בית לכבודם ומעתה ישנם שלושה בתים לילדי ביה"ס היסודי. גם מבחינת המבנים שינינו קצת את מיקומם וכיום כיתות א-ג ("בתים כוללים") והחטיבה נמצאים באזור המוכר ואילו כיתות ד-ו (מפ"ל) והתיכון עברו לכתות בביה"ס הישן. כל זאת עד להחלטות שיתקבלו על מבני החינוך המשלים.

מתוך רצון להתייעלות והקשבה, השנה הצענו להורים אפשרות של בחירה בהשתתפות ילדם בימים הקצרים של החינוך המשלים. ילדים שלא רשומים בימים אלו במערכת שלנו נמצאים באחריות הוריהם.

חודש תשרי היה חודש של הכרות ולימוד בנושא החגים. בימי החופש ילדי כיתה א' נסעו לחולות ניצנה, כיתות ב-ג לעין עבדת וכיתה ד' לסינמטק בשדרות. תודה לצוותים על התכנון והארגון ולהורים המלווים.

חניכי ומדריכי בני עקיבא יצאו למסע סניפי בחול המועד באזור נחל חלילים שם לצערנו נגמר הטיול בפיצוץ של צינור בלון הגז. הקומונרית שלנו, צופיה, נכוותה ועוד שני ילדים נפצעו קל מאוד. את מסקנות הטיול אנו לומדים ומפנימים.

גם בעבודה בקיבוץ עסקנו: בשעות עבודה אישיות וקבוצתיות. דוגמא לכך היא סיוע בניקיון הקיבוץ במסגרת "אלט-נוי-לנד". זה המקום לשבח את ילדי כיתה ז' שניקו את גן הקורות ליד בית כולל צעיר.

בערב הושענא רבה ערכנו ערב לימוד בביהכנ"ס. לקראת צאתה של השבת ולאחר ההבדלה שרנו ורקדנו הורים וילדים. תודה רבה לרב ארי על התוכן ולהדר סוברי על הארגון.

במוצאי שמחת תורה יצאו חניכי ומדריכי בני"ע להקפות שניות בקבוץ ברור חיל והשמחה היתה רבה. מאז ב"ה אנחנו בשגרה ברוכה. צוותי ההדרכה יצאו ליומיים השתלמות בעין צורים, התחלנו חוגים פנימיים בבתים וחוגים עם מפעילים מהקיבוץ ומבחוץ. שביט הלפרין היא אשת הקשר בנוגע לחוגי אחה"צ.

מספר עדכונים:

אני נמצאת בסעד בימים ראשון ורביעי. בשאר ימות השבוע אני עובדת בגן חינוך מיוחד בנתיבות ובלמודים.

פניות אלי רצוי לעשות דרך המייל לכתובת הבאה: ORLYWIDES@GMAIL.COM

הדר סוברי אחראית על מערך כתות א-ו, היא אשת הקשר עם הצוותים ועם ההורים. מכאן בקשתי שכל פניה הקשורה לגילאים הנ"ל תהייה אליה.

את החטיבה הדריכו עד סוכות גיל פיש ולוטן כהן. ללוטן תודה וגיוס קל. גיל כרגע בחופשה וכשתחזור היא תמשיך להיות מדריכה בצוות החינוך המשלים.

משבוע הבא יצטרפו מדריכים חדשים לחטיבה- זוג צעיר מעלומים.

עד חופשת הסוכות הדריכה את התיכון אושר ברנע וכעת נכנסו אשר ונעמה רוטנברג. תודה לאושר ובהצלחה בלימודים.

מהנעשה בבני עקיבא

בשבת שעברה התחלנו את חודש הארגון בהתרגשות ושמחה. לצערנו הקומונרית הודיעה לנו השבוע שהיא לא חוזרת לסעד. כלמודי נסיון מהעבר (...). אנחנו מתארגנים בכוחות הפנימיים הטובים שלנו בכדי שחודש ושבת הארגון יעברו בצורה הטובה ביותר. ומכאן ברכתי אליכם מדריכים, חניכים ומסייעים יקרים, בהצלחה רבה לכולכם!

אנו נשמח לכל עזרה שתיתן ע"י ההורים וממערכות הקיבוץ השונות.

אסיים בתפילה אישית שנשא ר' נחוניה בן הקנה בכניסתו לבית המדרש: " בכניסתו היה אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלוקי שלא יארע דבר תקלה על ידי ולא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חברי ולא אומר על טמא טהור ועל טהור טמא ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם..".
שתהיה לכולנו שנת עשייה חינוכית טובה ומועילה.

אורלי ויקס

"אפאנו בחצר" - פאפא אפא' אפא

אפרים ושרה גולן פנו אלינו להסדיר את נושא הפעלת המזנון לפלאפל אצלם בחצר. אנו רואים בברכה פתיחת פעילויות שהן לרווחת החבר ולהנאת אנשי הקהילה.
לאחר שבצענו את כל ההליכים המקובלים לקראת פתיחת יזמות, סוכס לאשר את הפעילות, שתבצע בהעברות פנימיות בלבד ללא כסף מזומן ולטובת אנשי קהילת סעד.
תאמנו עם המשפחה את הנהלים המתחשבים בסביבה, הן מבחינת הניקיון והן מבחינת הרעש.
המשפחה התחייבה לכל בקשותינו כולל סגירת הפעילות עד השעה 22: 30.

אנו מאחלים הצלחה והנאה לכל הצדדים,

בשם מנהלת היזמות
בני ואופר

אל תאמר כשהייתי צעיר התעמלתי, התעמלתי! והיית צעיר!

ועדת ותיקים ממשיכה לקים חוגי התעמלות לנשים ולגברים-

לנשים: יום א', 10.30 – בחדר הכושר – ישראלה פכטר
יום ה' 9.00 – בחדר הנצחה – חמי פיש

לגברים: יום ב' – 17.45 – בגן רימון – בן ציון שיקלאר.

להלן, הסבר על שיטות ההתעמלות השונות.

חוג ה'יוגה' לגברים.

היוגה היא תורה רוחנית שפותחה בהודו, שמטרתה להגיע לאיחוד בין הגוף לנפש ובין האדם לעולם. כאדם דתי, תירגול היוגה, שאני מנחה הוא בבחינת "תוכו אכול קליפתו זרק". ומטרתו היא לחוות ולתרגל את התירגול הפיזי והנפשי ואף המדיטטיבי, אך ללא העיסוק הרב במנטרות וב"עבודת אלילים" הקשורות בה. תירגול היוגה מותאם באופן ספציפי לגיל ולכל אדם. היוגה לגיל המבוגר מיישמת את מרבית התרגילים והמנחים, אך בצורה קלה יותר ונעימה. **בניגוד לחוגים אחרים שאני מעביר לגיל המבוגר, הקבוצה בסעד נמצאת ב"כושר" ומתרגלת יוגה רגילה – על מזרונים ובעמידה, ולא בישיבה על כיסאות.** כתוצאה מכך, גם אנשים צעירים ייצאו נשכרים בתירגול בקבוצה, וזאת משום שהתירגול, בסופו של דבר, הוא פרטני. כל אחד מתאים לעצמו את מידת התירגול המתאימה לו. התירגול מסייע להירגע, לחזק ולהגמיש את שרירי הגוף, ובכך להרגיש חיוניים יותר, שמחים יותר וכואבים פחות. התירגול גם מהווה השלמה ואף סיוע בפעילויות ספורט אחרות שאנשים מבצעים, למשל, רכיבה על אופניים והתעמלות בחדר כושר, החסרים בדרך כלל את עבודת הגמישות, הדיוק בנשימה ובהרפייה. הינכם מוזמנים לשיעור ניסיון – יום שני בשעה 17.45 בגן רימון.

בן-ציון שיקלאר

בן ציון שיקלאר הוא מורה ליוגה ומרפא סיני, חבר בגרעין המשימתי במושב שובה.

חוג ב'התעמלות בריאותית' בהנחיית: ישראלה פכטר, לנשים.

החוג משלב תרגילים הלקוחים משיטת פילאטיס ופלדנקרייז. בפילאטיס – לומדים להיות מודעים לנשימה נכונה, המביאה לידי שקט פנימי, תוך חיזוק שרירי בטן עמוקים וקרקעית אגן. בפלדנקרייז – כל אחד עובד לפי יכולתו. השיטה יעילה למניעת כאבי גב ומיפרקים, משפרת יציבה ויכולת תנועה. מוזמנות בימי א' ב10.30 בחדר הכושר.

ישראלה פכטר

ישראלה חברת קיבוץ כפר עזה, מורה ותיקה לחינוך גופני ותנועה.

שיטת אלבאום, היא שיטה לטיפול בקשיי תיפקוד ולמידה בכל הגילאים. השיטה רואה בגוף את אחד הכלים היעילים להתמודד עם קשיים תפקודיים על ידי תיאום ושילוב בין הגוף, הרגש, החשיבה והאנרגיה. בעזרת העבודה הגופנית ניתן לחוות תיקון של קשיים, דבר המסייע לחיזוק תחושת השליטה והביטחון העצמי, ולתיפקוד יותר טוב. התירגול עוזר בקבלת כלים להתמודדות בשעת מתח ולחץ, טכניקות עבודה שאיתם אפשר להיעזר בחיי היום-יום, תרגילים שעוזרים להירגע ומשפרים את ההרגשה.

בחוג אנו מתרגלות נשימה מודעת, מוטוריקה גסה ועדינה, בידול איברים, קואורדינציה פשוטה ומורכבת, תרגילי יציבה הרפייה ושחרור – ועוד. התרגילים חוזרים על עצמם ועם הזמן אנו מעלות את דרגת הקושי על ידי הפעלת איברים נוספים על התנועה הבסיסית. (שילוב של כמה מערכות ביחד).

כל אחת עובדת לפי הקצב והיכולת שלה, תוך הקשבה לגוף. ימי חמישי ב-9.00 בחדר הנצחה.

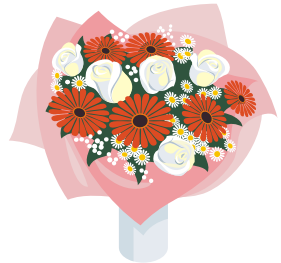
חמי פיש

ועדת ותיקים מזמינה את
החברות והחברים בכל
הגילאים להצטרף לחוגים

אזיין ואיהודה סימון, ארחא סימון ואכלא המשפחה
מלא טוב אהאדת הנכד – נין
בן אאסנת ואיתמר סימון

אאילנה ואיהונתן סבת
מלא טוב אהאדת הנכדה
בת לאורית ואצודד נבנצל

אמשומת אב אצלי רשיון נהיאה ברכב אוטומטי אאבד!!!

בגליון שבת פרשת "לך-לך" פורסמה הידיעה מטעם ועדת רכב, על דבר הכנסת רכבים בעלי הילוך ידני למצבת הרכבים העומדים לרשות החברים.

לידיעת כל החברות/חברים אשר ברשותם רשיון נהיגה שמצוין בו שהנהיגה בו מותרת לבעל רשיון זה, הינו רק ברכב בעל הילוכים אוטומטיים, ופירוש הדבר שלחברים/ות שבידם רשיון כזה- אין אפשרות לנהוג ברכב בעל הילוכים ידניים. זוהי עבירה על החוק וכדאי לקחת זאת לתשומת הלב.

משמעות הדבר היא, שמספר גדול של חברים עם רשיון מסוג זה- יהיו מוגבלים בבחירת רכב לנסיעותיהם.

עי אבירט

”הכףביט נוחים והשיירה צוברת” – אכתה אליו לחברי צ”מ”

שלום רב לכם מנסחי הדף ”והיו כולם אגודה אחת”!

אנחנו חייבים לומר שההצעה שהנחתם לפנינו היא מלאכת מחשבת ועוסקת במכלול נושאים מורכבים, שהשלכותיהם רבות משקל לכל מרקם החיים בסעד.

מעבר להיותה מקיפה נושאים רבים, ההצעה כ’צבת בצבת עשויה’, ומחייבת אותנו להצביע עליה כמקשה אחת. גם כשיש הסתייגות מנושא מסוים בהצעה זו, אין אפשרות לבודד אותו.

אנחנו חוששים שההצעה כפי שהיא מוגשת - תאושר, כשהיא מלאה מילים יפות ודברי כיבושים, אך בפועל, מספר לא מבוטל מהמשפחות המועמדות לקליטה לחברות ירגישו מאוימות ויאצו לעזוב בקיץ הקרוב.

מקובל עלינו שתהיה בסעד רק אוכלוסיה אחת: של חברים - למעט תושבי השכונה.

מקובל עלינו שהתושבות צריכה להיות זמנית בדרך לקבלה לחברות.

לא מקובל עלינו שמייד עם הקבלה לחברות צריכים החברים החדשים להתחיל לבנות/לקנות בית.

אנחנו צריכים להראות לצעירינו הנקלטים את הערכים שמשדרת החברות החדשה עם היתרונות האישיים שבצידה.

אנחנו צריכים ללוות את הנקלטים החדשים בדרך המיסוי ההוגנת המוצעת, כאשר דרך זו נותנת לפרט להתפתח עם אחריות ציבורית.

אנחנו צריכים להראות לצעירנו שחברות זו מחייבת מחד ומאפשרת קידום מאידך.

אך, איננו צריכים לעמוד מול לצעירנו עם ”אקדח על הרקה”: או שתבנו/תקנו בית או שתעזבו.

לאורך כל ההצעה מותנית החברות החדשה בחובת בניית בית, ולדעתנו זו שגיאה.

כניסה לתהליך בנייה היא מורכבת ודורשת בשלות אישית ומשפחתית. יבחן כל אחד מאיתנו את עצמו ומשפחתו הקרובה (בקיבוץ ומחוצה לו), תוך כמה שנים הוא בנה לעצמו בית קבע או רכש ושיפץ דירה.

שוחחנו עם הרבה מצעירנו, שוחחנו עם הרבה הורים של צעירים והתרשמנו שדרישה זו תהיה בעוכרינו.

התחושה שלנו היא שצוות צמ”ד פועל מיתוך היסטריה, באמרו: אם לא נחייב בניה - הקיבוץ ייסתם ותיעצר הקליטה. ואף טורחים להסביר שהדבר עקרוני שלחבר יהיה נכס – בית.

אנחנו אומרים: ההיפך הוא הנכון.

יש היום בסעד כארבעים משפחות של צעירים, שרבים מתוכם רוצים להיות חברים בקיבוץ, ואף אנחנו רוצים בכך. לכן, עלינו להשקיע מאמץ בקליטתם ובצירופם כחברים, ולהגביל בזמן את תקופת התושבות שלהם.

לגבי בניית ביתם - נעבוד לפי הכללים המוצעים, אך עיתני בניית ביתם יהיה לפי בחירתם ובשלותם. מתוך הנחה שאף אחד לא רוצה לגור בשכירות לאורך זמן, המשפחה תבנה/תקנה בזמן המתאים לה.

לדעתנו, תהליך מתוך בחירה הוא התהליך הרצוי, והוא שיביא את צעירנו לקליטה.

לסיכום הדברים מוצעים השלבים הבאים:

שלב א' - יבחרו הצעירים אם להיות חברים בקיבוץ עם המחויבות מחד, וההקלות שמוצעים לחבר חדש מאידך, אן שאינם מזדהים עם הדרך ובוחרים להמשיך במקום אחר.

שלב ב' - יבחרו הצעירים שהתקבלו לחברות לבנות/לקנות את ביתם במועד המתאים להם, ועד אז יגורו בשכירות.

לגבי דרך ההצבעה:

אנחנו חושבים שנושא הקליטה הוא קריטי ומרכזי ולכן מצריך הצבעה בקלפי. יש להעמיד שני נושאים להצבעה:

- (1) קליטה מכאן ולהבא היא למסלול חברות בלבד.
 - (2) חברות בסעד אֵינָה מחייבת רכישת דירה לפי זמן מוכתב, אלא לפי רצון משפחת החברים.
- מכאן מובן, שהדיון בהצעה שהוכנה (11 עמודים!!) יתייחס אל כל המשפחות שיתקבלו לחברות, ופרטי ההצעה ייושמו לכל משפחה בעת בחירתה לצאת לבנייה/רכישה.
- כמובן שידרשו שינויים שונים בדף המוצע, כדי להתאימו לתוצאות ההצבעה.

אנחנו מאמינים שבדרך זאת נקלוט רבים מהצעירים המתאימים, ונראה את קיבוצנו מתרחב וגדל בקצב המתאים לנו.

אנחנו מאמינים שאם נפעל נכון נזכה ליישום דברי הנביא זכריה
 עֵד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת ... וְאִישׁ מִשְׁעֲנֵתוֹ בְּיָדוֹ מִרְבַּיִם יָמִים:
 (ה) וְרַחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחֻקִים בְּרַחֲבוֹתֶיהָ

כְּנִי וְרַחֲמֵי

עֲדֵיאל וְדִקְלָה

הבן יקיר לי אפריט (אחול)

השבוע טיילנו בהרי הגולן (החרמון). גילינו פרחים מיוחדים וסלעים יפים הנמצאים שם בשפע בכל מקום.

הכל נראה פסטורלי בהרי הגולן וכל זה היה מהול בשמחה בגאווה והתרגשות.

טקס סיום מסלול של בננו מחול באחת הסיירות המובילות - "סיירת אגוז", ומשפחתנו חגגה עם משפחות החיילים.

הכל הרגישו כי יש טעם לצידוק ולחגיגה, ככלות הכל חלפה שנה ויותר שנה של דאגות, טרדות, לילות ללא שינה. מעבר להשקפות הפוליטיות על אף כל הקשיים המדיניים והביטחוניים שהיו מנת חלקה של המדינה הקטנה הזו, אנו אתכם הלוחמים שם בהרי הגולן הרחוקים.

מעבר להרים בין הסלעים הופיעו הלוחמים מותשים ממסע שנמשך שבוע ימים עד קצה גבול יכולתם.

העומס העצום המוטל עליהם תפקיד שכל כולו דורש אמונה מוצקה והחלטה נחושה.

בהגיעם לפגוש אותנו בנקודה שנקבעה מראש ראינו צורך לחזקם ולעודדם ודרכם קיבלנו אנו ההורים חיזוק וחוסן פנימי.

גאוותנו כהורים לילד בסיירת אגוז כל זה גרם לנו להרגשת אחווה, אחריות, ערך האדם וחיינו ונכונות לעוד.

חֲכִית אֵלִים וְהַאֲשַׁחֲתָה